Vlaams
Parlement

548 (2015-2016) – Nr. 1
ingediend op 28 oktober 2015 (2015-2016)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met het Benelux-Verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie,
gedaan te Luik op 3 oktober 2014

verzendcode: BUI

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Voorontwerp van decreet..... 11
Advies van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen..... 15
Advies van de Raad van State 21
Ontwerp van decreet..... 29
Bijlage: Tekst van het Benelux-Verdrag..... 33

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Samenvatting

Het wegvervoer in Europa heeft zich de laatste jaren in snel tempo internationaal ontwikkeld. Het toezicht op en de handhaving van het EU-wegvervoeracquis zijn echter een nationale aangelegenheid gebleven. Deze snelle ontwikkelingen leidden dan ook tot rechtsongelijkheid binnen de wegvervoerssector. Daarom hebben de Benelux-landen besloten om in het kader van de Benelux Unie samen te werken inzake wegvervoerinspecties, om het delen van ervaringen te formaliseren en op dat gebied een voortrekkersrol binnen de Europese Unie (EU) te vervullen. Afstemming en samenwerking vormen immers de eerste stap tot verbetering.

Het voorliggende verdrag zal een kader vormen voor de beoogde afstemming en samenwerking. In het verdrag worden het doel en de basisbeginselen voor de samenwerking vastgelegd. Het verdrag voorziet ook in periodieke actieplannen, die per periode de specifieke acties met betrekking tot de verschillende inhoudelijke aspecten van de samenwerking vastleggen.

2. Situering

De wegvervoerssector in Europa is de laatste jaren in snel tempo aan het veranderen. Zo heeft de sector zich internationaal zowel ontwikkeld qua kwantiteit als qua operationeel kader. Ook de EU heeft zich ontwikkeld tot een interne markt waarbij (binnen-)grenzen vervagen. Het toezicht op en de handhaving van het EU-wegvervoeracquis zijn echter een nationale aangelegenheid gebleven. Hierdoor ontstond er rechtsongelijkheid binnen de vervoerssector. Zo ontstonden er bijvoorbeeld verschillende interpretaties van EU-regelgeving, verschillen in sanctiebeleid en diversiteit in toezicht- en handhavingstrategieën.

Omwille van deze pluriformiteit die haaks staat op de gewenste uniformiteit van het EU-acquis, besloten de Benelux-landen om overeenkomstig artikel 6, tweede lid, onder f), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie, een verdrag op te stellen dat het kader vormt voor de beoogde afstemming en samenwerking. Op 18 november 2013 werd de beschikking van het Benelux Comité van Ministers betreffende grensoverschrijdende samenwerking tussen de inspectiediensten inzake wegvervoer (M (2013) 6) ondertekend. Deze beschikking gaf het Benelux Directiecomité Verkeer en Vervoer de opdracht om een verdrag tot samenwerking voor te bereiden. De Benelux-landen zullen in het kader van de Benelux Unie samenwerken inzake wegvervoerinspecties, het formaliseren van het delen van ervaringen en op dat gebied een voortrekkersrol binnen de EU vervullen. Afstemming en samenwerking zijn de eerste stap tot een verbetering van de huidige situatie.

De complexiteit van de EU-regelgeving heeft tot verregaande specialisatie geleid, hetgeen extra capaciteit, expertise en ervaring vereist. Samenwerking en krachtenbundeling tussen de inspectiediensten binnen de Benelux kunnen leiden tot belangrijke schaalvoordelen. Ook kunnen de beperkte middelen slimmer en efficiënter ingezet worden. Intelligent, efficiënt en collegiaal afstemmen en samenwerken binnen de Benelux op het terrein van toezicht, handhaving en opsporing biedt zowel een kwantitatieve en kwalitatieve verbetering van het toezicht op en de handhaving van het EU-wegvervoeracquis, als een reductie van de toezichtlast en kostenbesparing.

Benelux-samenwerking op het vlak van wegvervoerinspectie zal tevens tot belangrijke spin-offs kunnen leiden binnen de Euro Contrôle Route-samenwerking en binnen de Europese samenwerking op dit gebied.

3. Inhoud

Het voorliggende verdrag zal een kader vormen voor de beoogde afstemming en samenwerking. In het verdrag worden het doel en de basisbeginselen voor de samenwerking vastgelegd. De concrete uitwerking daarvan zal moeten plaatsvinden in de praktijk.

Het verdrag heeft tot doel de samenwerking van de Benelux-landen te verbeteren op het gebied van enerzijds de harmonisatie van het toezicht op de naleving en de handhaving van de communautaire wetgeving met betrekking tot het wegvervoer en anderzijds de verschillende inspectiediensten. Het verdrag bevat ook actieplannen waarin per periode de specifieke acties met betrekking tot de verschillende inhoudelijke aspecten van de samenwerking zullen worden vastgelegd.

Verder voorziet het voorliggende verdrag expliciet in de mogelijkheid van uitbreiding van dit Benelux-initiatief naar andere landen en, indien zij verdragsluitende bevoegdheid hebben, deelstaten, overeenkomstig het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie en met name artikel 26 daarvan.

Verschillende bepalingen van het verdrag voorzien in het sluiten van uitvoeringsafspraken. Uitvoeringsafspraken zijn praktische afspraken. Zo zal in uitvoeringsafspraken bijvoorbeeld worden geregeld op welke wijze de communicatie in verband met de geplande acties zal verlopen. Ook zal concreet worden bepaald op welke tijdstippen de acties zullen worden gevoerd. Welke uitrusting bij de inspecties zal worden gebruikt zal eveneens worden geregeld.

Het is zeker niet de bedoeling dat uit de uitvoeringsafspraken nieuwe rechten of verplichtingen voor de burgers voortvloeien. Het gaat louter om praktische afspraken. Wanneer aan het verdrag uitvoering wordt gegeven, zal dit gebeuren in respect met de respectievelijke wetgeving van de verschillende partijen.

4. Procedureverloop

4.1. Gemengd karakter en ondertekening

De Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), legde op 8 juli 2013 het gemengde karakter van dit verdrag vast, overeenkomstig artikel 1 van het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen. Zowel de federale overheid als de gewesten zijn immers bevoegd, en dat is des te meer het geval na de zesde staatshervorming (zie met name artikel 6, §1, X, BWHI, in het bijzonder de nummers 1°, 2°bis, 12° en 13°, en artikel 6, §1, XII, BWHI). Wat de reeds bestaande Vlaamse regelgeving betreft, kan verwezen worden naar het decreet van 3 mei 2013 betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport en het bijhorende regeringsbesluit van 20 december 2013, waarop de Vlaamse wegeninspectie toeziet. Vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest werden opgenomen in de Belgische onderhandelingsdelegatie. De ICBB heeft deze beslissing van de WGV op 26 november 2013, via de schriftelijke procedure, stilzwijgend bekrachtigd.

In beschikking M (2013) 6 van 18 november 2013 heeft het Benelux Comité van Ministers het bevoegde directiecomité belast met de uitwerking van het verdrag. Deze onderhandelingen leidden eind juni 2014 tot een ontwerp van verdrag. De

ondertekening van dit verdrag vond plaats op 3 oktober 2014 in Luik, tijdens de Benelux conferentie 'logistiek', en wel volgens formule 1 (de medeondertekening door alle bevoegde Belgische overheden) van de ICBB. Tegelijkertijd werd ook een beschikking van het Benelux Comité van Ministers tot instelling van een overgangsregeling betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie aangenomen. Overeenkomstig artikel 6, tweede lid, a, van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie van 17 juni 2008, bindt deze beschikking de hoge verdragsluitende partijen in afwachting van de inwerkingtreding van het voorliggende verdrag.

4.2. Het advies van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen

De Mobiliteitsraad van Vlaanderen (MORA) bracht advies uit op 26 september 2014.

De MORA vindt een betere afstemming en samenwerking tussen de Beneluxlanden een positieve zaak en is van oordeel dat het verdrag een kwalitatieve een kwantitatieve verbetering van het toezicht en de handhaving mogelijk maakt. De raad pleit onder meer voor geharmoniseerde boetebedragen.

Verder hoopt de MORA dat het Benelux-initiatief effectief uitgebreid wordt naar de andere EU-lidstaten. De Mobiliteitsraad is van oordeel dat hiervoor wervende initiatieven moeten ontwikkeld worden.

Tot slot vindt de MORA dat een duidelijk en evenwichtig afsprakenkader tussen de partijen noodzakelijk is voor grensoverschrijdende afstemming en samenwerking. De in het verdrag vermelde periodieke actieplannen vormen volgens de MORA de geschikte tool om de afspraken over de inzet van middelen en mensen in vast te leggen.

4.3. Het advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

De Raad van State, afdeling Wetgeving bracht advies uit op 19 maart 2015 met kenmerk 57.050/VR.

De Raad merkt op dat artikel 28, lid 3, van het verdrag voorziet in de toepassing van een procedure van wijziging van de bijlage bij het voorliggende verdrag. Dit kan er toe leiden dat het Vlaamse Gewest gebonden wordt door dergelijke wijzigingen zonder instemming van het Vlaams Parlement. Indien de wetgevende kamers de grenzen van de toekomstige wijzigingen kennen en uitdrukkelijk aangeven dat ze instemmen met die wijzigingen, bestaat er geen bezwaar. De Raad van State is van mening dat de bijlage van het voorliggende verdrag voldoende duidelijk is afgebakend.

Artikel 2 van het ontwerp van decreet werd in die zin aangevuld met een uitdrukkelijke bepaling waarin een voorafgaande instemming wordt verleend met de wijzigingen van de bijlagen overeenkomstig artikel 28, lid 3, van het verdrag.

Verder stelt de Raad van State dat het ontwerp van decreet aangevuld moet worden met een bepaling die de regering verplicht om aan het Vlaams Parlement de wijzigingen mee te delen binnen een vastgestelde termijn. Dit zou het Vlaams Parlement de mogelijkheid bieden aan te geven dat ze een bepaalde wijziging niet goedkeurt. Latere wijzigingen van de bijlage van het voorliggende verdrag moeten in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

Op de aanbeveling om de goedgekeurde wijzigingen mee te delen aan het Vlaams Parlement wordt niet ingegaan om de volgende redenen:
- het akkoord voorziet niet in de mogelijkheid dat een parlement van een lidstaat zich verzet tegen de wijziging van een bijlage;
- de wijzigingen hebben enkel betrekking op de samenstelling van de stuurgroep wegvervoerinspectie. Artikel 28 van het verdrag, dat bepaalt dat elke verdragsluitende partij vertegenwoordigd is in de stuurgroep blijft gelden;
- de parlementaire controle op de uitvoerende macht blijft in elk geval behouden.

De Raad van State stelt vast dat verschillende bepalingen van het verdrag voorzien in het sluiten van uitvoeringsafspraken. De uitvoeringsafspraken worden gemaakt door de bevoegde autoriteiten. Het Agentschap Wegen en Verkeer zal voor het Vlaamse Gewest als bevoegde autoriteit optreden.

De Raad verwijst hierbij naar zijn eerder gegeven advies van 8 mei 2007 met kenmerk 42.631/AV waarin de Raad opmerkte dat dergelijke afspraken enkel toelaatbaar zijn voor zover deze alleen maar voorzien in de administratieve en technische uitvoering van een verdrag en ermee slechts beoogd wordt de rechten en verplichtingen die in het verdrag zelf reeds zijn opgenomen uitvoerbaar te maken.

De Raad van State vroeg de gemachtigde om nadere toelichting. De gemachtigde antwoordde dat de uitvoeringsafspraken louter praktische afspraken zijn. Wanneer aan het verdrag uitvoering wordt gegeven, zal dit gebeuren in respect met de respectievelijke wetgeving van de verschillende partijen. De Raad vraagt de toelichting bij artikel 19 aan te passen en de verduidelijking van de gemachtigde op te nemen in de memorie van toelichting.

De memorie van toelichting werd in die zin gewijzigd.

De gemachtigde werd ook toelichting gevraagd inzake lid 1 van de bij het verdrag gevoegde bijlage. De gemachtigde stelt dat met een "vertegenwoordiger van het Koninkrijk België" een "vertegenwoordiger van de federale overheid" wordt bedoeld. De Raad is dan ook van mening dat in de toekomst moet zorg worden gedragen om de termen "federale overheid" en "Koninkrijk België" niet door elkaar te halen.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze opmerking.

Tot slot merkt de Raad van State op dat zowel in het opschrift als in artikel 2 van het ontwerp de woorden "tussen de inspectiediensten inzake wegvervoer, ondertekend te" dienen vervangen te worden door "inzake wegvervoerinspectie, gedaan te".

Het ontwerp van decreet werd in die zin aangepast.

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

In de aanhef van het verdrag wordt verwezen naar relevante EU-regelgeving die bepalingen bevat die de lidstaten uitdrukkelijk oproepen om wederzijds samen te werken. Om concreet gestalte te geven aan de van hun gevraagde samenwerking, doelen de Benelux-landen met dit verdrag op verdergaande samenwerking op het gebied van toezicht op en handhaving van deze EU-regelgeving, alsmede op het bewerkstelligen van verdergaande harmonisatie van relevante uitvoeringsregelgeving.

Artikel 1 omschrijft het drieledige doel van het verdrag: verdergaande harmonisatie van het toezicht op en de handhaving van de betrokken EU-regelgeving, het

benutten van schaalvoordelen en de grensoverschrijdende, wederzijdse bijstand van de inspectiediensten inzake wegvervoer.

Artikel 2 geeft enkele definities weer. Voor de begrippen 'ambtenaar' en 'bevoegde autoriteit' is er voor gekozen om te verwijzen naar een uitvoeringsafspraak, om de nodige flexibiliteit te kunnen behouden door hier snel wijzigingen in aan te kunnen brengen. De begrippen 'ontvangststaat' en 'zendstaat' zijn ook van toepassing op bij het verdrag aangesloten deelstaten.

Artikel 3 stelt de verhouding van het verdrag ten opzichte van de nationale en internationale rechtsregels vast.

Artikel 4 bevat het voornemen van de partijen om te streven naar een verdergaande harmonisatie van het toezicht op en de handhaving van Europese regelgeving inzake wegvervoer.

Onderlinge afstemming van risicoclassificatiesystemen zoals bedoeld in artikel 9 van richtlijn 2006/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 kan een belangrijke bijdrage leveren aan het vergroten van de efficiëntie van deze systemen als handhavingsinstrument (artikel 5).

De artikelen 6, 7 en 8 betreffen de pragmatische samenwerking tussen de verdragsluitende partijen op het gebied van informatie-uitwisseling, technische ondersteuning, het ontwikkelen en uitwisselen van goede praktijken en de uitwisseling van materieel. Een en ander is te zien in het licht van het behalen van efficiëntie- en schaalvoordelen door samenwerking. Met betrekking tot het uitwisselen van goede praktijken zou een elektronisch platform opgezet kunnen worden.

Met betrekking tot de nationale elektronische registers zoals genoemd in verordening (EG) nr. 1071/2009, alsmede voor andere relevante registers die de partijen in voorkomend geval aanduiden in een uitvoeringsafspraak, wordt een juridische basis gecreëerd opdat een grensoverschrijdend ambtenaar, tijdens een grensoverschrijdend optreden doch niet daarbuiten, toegang kan krijgen tot de in die registers vervatte data, voor zover een afdoende bescherming van persoonsgegevens gewaarborgd wordt. Voor de praktische modaliteiten van deze samenwerking wordt, in artikel 7, verwezen naar uitvoeringsmaatregelen, gezamenlijk vast te stellen door de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende partijen. Met het oog op behoud van flexibiliteit ter zake is er voor gekozen om deze modaliteiten niet in het verdrag zelf op te nemen. Voor wat betreft de uitwisseling van materieel kunnen niet alleen ambtenaren van de zendstaat, maar ook van de ontvangststaat het geleverde materieel besturen of bedienen. In het laatste geval draagt de zendstaat zorg voor opleiding en toelichting. Er wordt een inventaris opgemaakt van het geleverde materieel. Elke verdragsluitende partij draagt de kosten ten gevolge van verlies van of schade aan het eigen materieel.

De artikelen 9 tot en met 21, die gezamenlijk de hoofdstukken IV en V van het verdrag beslaan, bevatten de regeling betreffende grensoverschrijdend optreden.

Artikel 9 voorziet in de mogelijkheid om een grensoverschrijdend optreden te organiseren. Afhankelijk van hun operationele behoeften, kunnen de bevoegde autoriteiten van de Benelux-landen daartoe besluiten. Wat betreft de praktische modaliteiten van en de taken bij een grensoverschrijdend optreden, bepaalt artikel 10 dat zij geregeld worden door middel van uitvoeringsafspraken, die de nodige flexibiliteit bieden, mede in het licht van eventuele verschillen betreffende de bevoegdheden waarover ambtenaren die aan een degelijk optreden deelnemen, beschikken.

Artikel 11 geeft de procedure aan die moet worden gevolgd voor verzoeken tot grensoverschrijdend optreden, en voor het beantwoorden van deze verzoeken. Voordat tot een grensoverschrijdend optreden kan worden overgegaan, richt een verdragsluitende partij zich, ingevolge het eerste lid, met een daartoe strekkend schriftelijk, desgewenst elektronisch, verzoek tot een andere verdragsluitende partij. Het tweede lid bepaalt dat het verzoek in ieder geval de aard van het gewenste grensoverschrijdend optreden omschrijft, evenals de operationele noodzaak ervan. In het algemeen kan worden gesteld dat een operationele noodzaak bestaat, wanneer zonder de inzet van de buitenlandse ambtenaren het beoogde resultaat niet zal worden bereikt. Het is overigens nadrukkelijk niet de bedoeling een beroep op een andere verdragsluitende partij te doen om structurele personeelsproblemen op te lossen. Op grond van het derde lid dient de verdragsluitende partij die een verzoek ontvangt, daarop zo spoedig mogelijk een beslissing te nemen. De beslissing ter zake dient te worden meegedeeld aan de autoriteit die het verzoek heeft gedaan. De aangezochte verdragsluitende partij moet gegronde redenen hebben om niet aan het verzoek te voldoen. Een verzoek zou bijvoorbeeld kunnen worden geweigerd omdat er geen capaciteit beschikbaar is, capaciteit ook of beter in eigen land kan worden verkregen of omdat partijen het niet eens worden over de kostenverdeling.

Artikel 12 stelt dat de grensoverschrijdende ambtenaar de beslissing van de aangezochte verdragsluitende partij betreffende het grensoverschrijdende optreden zo spoedig mogelijk in zijn bezit krijgt. Tevens heeft de grensoverschrijdende ambtenaar een overzicht van de in het kader van een grensoverschrijdend optreden meegevoerde middelen en materieel bij zich. Deze voorwaarde wordt ook gesteld in vergelijkbare bepalingen van verdragen of internationale overeenkomsten. Hierdoor kan geen verwarring ontstaan ten aanzien van het meegevoerde materieel, hetgeen met het oog op eventuele aansprakelijkheden van belang is.

Op het gebruik van dwangmiddelen zijn door artikel 13 verschillende 'remmen' aangebracht. De ambtenaar mag zijn basisuitrusting dragen die hij normaal in zijn eigen land draagt, mits toegestaan in de ontvangststaat, en hij oefent de betrokken bevoegdheden uit in overeenstemming met het recht van de ontvangststaat. Het grensoverschrijdend optreden wordt uitgevoerd volgens de wettelijke procedures van de ontvangststaat (artikel 15). Dat geldt ook voor wat betreft regels van vertrouwelijkheid (artikel 14). De grensoverschrijdende ambtenaar staat gedurende het grensoverschrijdend optreden onder hiërarchisch gezag van de bevoegde autoriteit van de ontvangststaat (artikel 16).

Artikel 17 heeft betrekking op de identificatie van de grensoverschrijdende ambtenaar tijdens het grensoverschrijdend optreden.

In artikel 18 zijn de eisen ten aanzien van de herkenbaarheid van grensoverschrijdende ambtenaren neergelegd. Uitgangspunt is dat een grensoverschrijdende ambtenaar de kleding of het uniform draagt die hij normaal ook in eigen land draagt, waaruit het multinationale karakter van de inspectie zal blijken. Er kan evenwel voorzien worden in een uiterlijk herkenningsteken, in de vorm van bijvoorbeeld een armband of een veiligheidsvest, dat specifiek wijst op het multinationale karakter van de inspectie. Het derde lid van artikel 18 bevat een uitzondering: de grensoverschrijdende ambtenaar of het door hem gebruikte voertuig hoeven niet als zodanig uiterlijk herkenbaar te zijn indien de aard van het grensoverschrijdende optreden zich hiertegen verzet.

Aan de bevoegde autoriteiten van de ontvangststaat is het recht voorbehouden om in uitzonderlijke gevallen het optreden door grensoverschrijdende ambtenaren op hun grondgebied over te laten nemen door eigen ambtenaren, dan wel te bevelen dat het grensoverschrijdende optreden wordt gestaakt. Via uitvoeringsafspraken

spreken de verdragsluitende partijen echter af wanneer een grensoverschrijdend optreden aanvangt, eindigt of geacht wordt geëindigd te zijn (artikel 19).

Ten behoeve van de transparantie van het optreden in het kader van het verdrag, is in artikel 20 de verplichting vervat om van elk grensoverschrijdend optreden schriftelijk verslag uit te brengen.

Artikel 21 verplicht de verdragsluitende partijen ertoe grensoverschrijdende ambtenaren een gelijke mate van bescherming en hulp te bieden als wat gebruikelijk is ten aanzien van eigen ambtenaren.

De artikelen 22 en 23 betreffen de burgerrechtelijke en strafrechtelijke aansprakelijkheid van grensoverschrijdende ambtenaren. Wat betreft de strafrechtelijke aansprakelijkheid is aangesloten bij het in EU-verband geldende beginsel dat grensoverschrijdende ambtenaren door de ontvangststaat voor rechtsbescherming en aansprakelijkheid met eigen ambtenaren worden gelijkgesteld. Tenzij de verdragsluitende partijen anders overeenkomen, geldt deze algemene bepaling. Ten aanzien van de civielrechtelijke aansprakelijkheid geldt een vergelijkbare regeling. Door de verdragsluitende partijen wordt uitgegaan van de 'lex locus delicti'. Indien een grensoverschrijdende ambtenaar schade toebrengt, is het recht van de ontvangststaat van toepassing. Ten aanzien van de vergoeding van de schade is de zendstaat gehouden de financiële last te dragen. De ontvangststaat is in het algemeen evenwel gehouden de schadevergoeding aan de gedupeerde uit te keren, hetgeen meebrengt dat de burger kan aankloppen bij zijn eigen overheid. Het tweede lid van artikel 23 voorziet in een regresrecht van de verdragsluitende partijen onderling.

Artikel 24 bepaalt dat de arbeidsrechtelijke status van de ambtenaar die grensoverschrijdend optreedt, onverkort van toepassing blijft. Regelingen van de zendstaat ten aanzien van, bijvoorbeeld, pensioenopbouw, vakantietoeslagen en verzekeringen, blijven kortom gelden.

Artikel 25 bevat een regeling ten aanzien van de verdeling van de kosten die een grensoverschrijdend optreden met zich kan meebrengen: in principe betaalt elke verdragsluitende partij haar eigen kosten, tenzij de betrokken verdragsluitende partijen anders overeenkomen.

Artikel 26 vormt de basis voor de uitvoeringsafspraken die door de bevoegde autoriteiten worden gemaakt.

Artikel 27 bepaalt dat, in het kader van de samenwerking op grond van onderhavig verdrag, er concrete periodieke actieplannen worden vastgesteld door een stuurgroep bestaande uit vertegenwoordigers van de verdragsluitende partijen. De stuurgroep stuurt de actieplannen toe aan de regeringen van de verdragsluitende partijen, aan wie ook wordt gerapporteerd over de uitvoering ervan. Dit vormt een nuttig inhoudelijk instrument om de samenwerking aan te sturen.

Artikel 28 regelt de oprichting, samenstelling en werking van de stuurgroep. Zolang alleen de Benelux-landen betrokken zijn bij dit verdrag kan de stuurgroep eventueel samenvallen met het bestaande Benelux Directiecomité Verkeer en Vervoer. In dat geval kunnen de in artikel 27 genoemde actieplannen doorgeleid worden aan het Benelux Comité van Ministers, waaraan ook gerapporteerd kan worden. De samenstelling van de stuurgroep wordt geregeld in een bijlage bij het verdrag. Een uitvoeringsafspraak kan echter bepalen hoe die samenstelling gewijzigd kan worden. Dit maakt het mogelijk om desgewenst de samenstelling op een eenvoudige wijze aan te passen.

Artikel 29 bevat een geschillenregeling in verband met geschillen over de interpretatie of uitvoering van het verdrag.

De partijen treffen de nodig maatregelen ter uitvoering van het verdrag (artikel 30).

Artikel 31 bepaalt dat de verdragsluitende partijen een systeem van informatieuitwisseling ontwikkelen over zaken die dienstig zijn aan de realisatie van de doelstelling van het verdrag. Een dergelijk systeem dient strikt de in de Beneluxlanden geldende voorschriften betreffende de bescherming van persoonsgegevens na te leven, met name wat betreft de controle op de verwerking van persoonlijke gegevens door de overheid, het recht op informatie van de betrokken personen en hun andere rechten dienaangaande.

Artikel 32 bepaalt dat na een periode van drie jaar na inwerkingtreding van het verdrag een evaluatie uitgevoerd wordt met betrekking tot de werking en resultaten ervan.

Artikel 33 bepaalt het territoriaal toepassingsgebied van het verdrag.

Artikel 34 bepaalt dat de Secretaris-Generaal van de Benelux Unie optreedt als depositaris en legt de procedures in verband met bekrachtiging en inwerkingtreding van het verdrag vast.

Artikel 35 bepaalt uitdrukkelijk de mogelijkheid voor andere landen en, indien zij verdragsluitende bevoegdheid hebben, deelstaten om toe te treden tot dit verdrag. Dit is ook volledig in lijn met het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie en met name artikel 26 van dat verdrag.

Artikel 36 ten slotte bevat de procedure voor opzegging van het verdrag door een verdragsluitende partij en bepaalt dat dergelijke opzegging geen gevolgen heeft in verband met de werking van het verdrag tussen de overige verdragssluitende partijen.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken,
Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet houdende instemming met het Benelux-Verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking tussen de inspectiediensten inzake wegvervoer, ondertekend te _____ op _____

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het Benelux-Verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking tussen de inspectiediensten inzake wegvervoer, ondertekend te _____ op _____, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken,
Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

ADVIES VAN DE MOBILITEITSRAAD VAN VLAANDEREN

MORA
Mobiliteitsraad

Advies

Voorontwerp van decreet houdende instemming met het Benelux-verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking tussen de inspectiediensten inzake wegvervoer

Brussel, 26 september 2014

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet houdende instemming met het Benelux-Verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking tussen de inspectiediensten inzake wegvervoer
Adviesvrager: Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn
Ontvangst adviesvraag: 19 september 2014
Adviestermijn: spoedadvies

Goedkeuring/bekrachtiging raad: 26 september 2014

1. Inleiding

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn vroeg de MORA om advies over het Voorontwerp van decreet houdende instemming met het Benelux-verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking tussen de inspectiediensten inzake wegvervoer. Het advies is gevraagd bij hoogdringendheid.

Op grond van de beschikking van het Benelux Comité van Ministers betreffende de grensoverschrijdende samenwerking tussen de inspectiediensten inzake wegvervoer d.d. 18 november 2013, besloten de Benelux-landen om een verdrag op te stellen dat het kader vormt voor deze afstemming en samenwerking.

Het verdrag heeft als doel de samenwerking tussen de Benelux-landen te verbeteren op het vlak van de harmonisatie van het toezicht op de naleving en de handhaving van de Europese wetgeving inzake het wegvervoer (het EU-wegvervoeracquis). Het bepaalt dat de Benelux-landen zullen samenwerken inzake wegvervoerinspecties en hun ervaringen ter zake zullen formaliseren en delen. In het verlengde van het verdrag zullen actieplannen worden opgemaakt waarin de specifieke acties op het vlak van samenwerking worden vastgelegd.

2. Advies

Het verdrag reikt een procedureel kader aan die een samenwerking en afstemming op het vlak van toezicht, inspectie en handhaving moet concretiseren. Het advies focust op een aantal elementen van eerder strategische aard.

2.1. Via afstemming en samenwerking efficiëntiewinst en schaalvoordelen realiseren

De MORA vindt een betere afstemming en samenwerking tussen de EU-lidstaten – in dit geval de landen van de Benelux – op het vlak van toezicht en handhaving van het EU-wegvervoeracquis een positieve zaak en is van oordeel dat het betreffende verdrag een kwalitatieve een kwantitatieve verbetering van het toezicht en de handhaving mogelijk maakt.

Veel regelgeving met betrekking tot het wegvervoer is immers op Europees niveau vastgelegd, maar het toezicht op en de handhaving van het EU-vervoersacquis zijn een nationale aangelegenheid gebleven. Dit geeft aanleiding tot versnippering en rechtsongelijkheid binnen de vervoersector. Het hoger genoemd verdrag is een aanzet om de huidige versnippering binnen de vervoersector, zoals de verschillen in sanctiebeleid, verschillen in toezicht en handhaving, enz. efficiënter aan te pakken.

Via samenwerking en afstemming en het daaruit voortvloeiende schaalvoordeel, kunnen volgens de Raad efficiëntiewinsten worden geboekt, onder meer door het gecombineerd en gerichter inzetten van mankracht en middelen.

Het verdrag moet volgens de MORA leiden tot een geharmoniseerde interpretatie, toepassing en sanctionering van de wetgeving. Ondermeer pleit de Raad voor geharmoniseerde boetebedragen.

2.2. Uitbreiding naar andere EU-lidstaten wenselijk

Het verdrag voorziet expliciet de mogelijkheid voor andere landen en deelstaten[1] om toe te treden tot het Benelux-verdrag. Met het oog op een zo groot mogelijke Europese afstemming en harmonisatie en het aldus bekomen schaalvoordeel, hoopt de MORA dat het Benelux-initiatief effectief uitgebreid wordt naar de andere EU-lidstaten. De Raad is van oordeel dat de huidige verdragsluitende partijen hiervoor wervende initiatieven ten aanzien van de andere EU-lidstaten of deelstaten zouden moeten ontwikkelen.

2.3. Duidelijke afspraken nodig

Grensoverschrijdende afstemming en samenwerking op het vlak van inspectie, toezicht en handhaving van de communautaire wetgeving inzake het wegvervoer, met onder meer mogelijkheid tot grensoverschrijdende inspectie- en handhavingsacties, vergt een duidelijk en evenwichtig afsprakenkader tussen de verdragsluitende partijen.

Dergelijk afsprakenkader moet onder meer de evenwichtige inzet van middelen bewaken tussen de betrokken partijen.

Het verdrag voorziet in de opmaak van concrete periodieke actieplannen. Het is de bedoeling dat in de actieplannen per periode de specifieke acties met betrekking tot de verschillende inhoudelijke aspecten van de samenwerking worden vastgelegd. De actieplannen worden opgemaakt door een stuurgroep die bestaat uit vertegenwoordigers van de verdragsluitende partijen. De actieplannen worden daarna doorgestuurd naar de betreffende regeringen aan wie ook wordt gerapporteerd over de uitvoering van de actieplannen.

De MORA vindt deze actieplannen de geschikte tool om de afspraken over de inzet van middelen en mensen in vast te leggen. Hierdoor zijn ze ook een nuttig inhoudelijk instrument om de samenwerking desgewenst aan- en/of bij te sturen.

[1] Indien deze verdragsluitende bevoegdheid hebben.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 57.050/VR
van 19 maart 2015

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het Benelux-Verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking tussen de inspectiediensten inzake wegvervoer, ondertekend te Luik op 3 oktober 2014’

Op 2 februari 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen,[*] een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet 'houdende instemming met het Benelux-Verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking tussen de inspectiediensten inzake wegvervoer, ondertekend te Luik op 3 oktober 2014'.

Het voorontwerp is door de verenigde kamers onderzocht op 10 maart 2015. De verenigde kamers waren samengesteld uit Pierre LIÉNARDY, kamervoorzitter, voorzitter, Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS, Jacques JAUMOTTE, Bernard BLERO en Kaat LEUS, staatsraden, Jan VELAERS, Sébastien VAN DROOGHENBROECK, Christian BEHRENDT en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS en Anne-Catherine VAN GEERSDAELE, griffiers.

Het verslag is uitgebracht door Yves CHAUFFOUREAUX, eerste auditeur, en Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 maart 2015.

*

[*] Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85*bis*.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

2.1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot het verlenen van instemming met het 'Benelux-verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie', gedaan te Luik op 3 oktober 2014 (hierna: het verdrag).

2.2. Overeenkomstig artikel 28 van het verdrag wordt een stuurgroep wegvervoerinspectie ingesteld, waarin alle verdragssluitende partijen vertegenwoordigd zijn, en waarvan de samenstelling wordt vastgesteld in de bijlage bij het verdrag. Luidens lid 3 van artikel 28 kan in een uitvoeringsafspraak als bedoeld bij artikel 26 van het verdrag een procedure tot wijziging van de samenstelling van de stuurgroep worden bepaald. Die bepaling voorziet in een procedure van wijziging van de bijlage bij het verdrag die ertoe kan leiden dat het Vlaamse Gewest erdoor wordt gebonden zonder dat het Vlaams Parlement ermee zijn instemming heeft kunnen betuigen.

Krachtens artikel 167, § 3, van de Grondwet dient evenwel ook met deze wijzigingen te worden ingestemd door het Vlaams Parlement. Er bestaat evenwel geen beletsel tegen dat deze instemming, onder bepaalde voorwaarden, vooraf zou worden gegeven.[2] Wat dit laatste betreft, kan worden verwezen naar advies 37.954/AV-37.970/AV-37.977/AV-37.978/AV van 15 februari 2005,[3] waarin de Raad van State, afdeling Wetgeving, zitting houdend in algemene vergadering, het volgende heeft opgemerkt:

> "Zowel het Hof van Cassatie[4] als de afdeling Wetgeving van de Raad van State[5] aanvaarden dat onder bepaalde voorwaarden de wetgevende vergaderingen vooraf kunnen

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Zie over de problematiek van de parlementaire instemming met vereenvoudigde verdragswijzigingen: D. VAN EECKHOUTTE en T. LOOSE, "Wijziging zkt. Instemming. Het probleem van de parlementaire instemming met vereenvoudigde verdragswijzigingen", *TvW* 2007, 3-27 en L. VAN LOOY, "Parlementaire instemming met verdragswijzigingen: meer dan een verplicht nummer?", *TvW* 2010, 283-298.

[3] Advies over onder meer een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 9 juni 2006 'houdende instemming met het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa en de Slotakte, ondertekend in Rome op 29 oktober 2004', *Parl.St.* Vl.Parl. 2004-05, nr. 358/1, (41) 64.

[4] *Voetnoot 35 uit het geciteerde advies*: Cass. 19 maart 1981, *Arr. Cass.* 1980-1981, 808; *JT* 1982, 565, en noot J. VERHOEVEN; Cass., 2 mei 2002, nr. C.99.0518.N.

[5] *Voetnoot 36 uit het geciteerde advies*: Zie o.m. advies nr. 33.510/3 van 28 mei 2002 over een voorontwerp dat ontstaan gegeven heeft aan de wet van 17 december 2002 houdende instemming met het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, en met de Bijlagen I en II, gedaan te Aarhus op 25 juni 1998 (*Parl. St.* Senaat, 2001-2002, nr. 2-1235/1, blz. 48); advies 35.792/2/V van 20 augustus 2003 over het voorontwerp dat ontstaan heeft gegeven aan het decreet van 27 november 2003 houdende instemming met het Verdrag inzake persistente organische verontreinigende stoffen, gesloten te Stockholm op 22 mei 2001, alsmede met de Bijlagen erbij (*Parl.St.*, W.G..R., 2003/2004, nr. 575/1, blz. 10); advies 36.170/1 van 11 december 2003 over het voorontwerp van wet houdende instemming met de Overeenkomst betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en de Republiek Kroatië, ondertekend te Brussel op 31 oktober 2001 (*Parl. St.*, Senaat, 2004-2005, nr. 957/1).

instemmen met een verdrag of met een wijziging van een verdrag. Opdat zulke voorafgaande instemming verenigbaar zou zijn met artikel 167, §§ 2 tot 4, van de Grondwet en met artikel 16 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, moet aan twee voorwaarden worden voldaan: met name is vereist dat de Wetgevende Kamers en desgevallend de Gemeenschaps- en Gewestparlementen de grenzen van de toekomstige wijzigingen kennen[6] en dat ze uitdrukkelijk aangeven dat ze met die wijzigingen instemmen."

Ten aanzien van het verdrag waarmee de instemming wordt beoogd, kan worden aangenomen dat voldaan is aan het vereiste dat de grenzen van de toekomstige wijzigingen voldoende gekend zijn. Om die reden is het raadzaam het ontwerp van decreet aan te vullen met een uitdrukkelijke bepaling waarin een voorafgaande instemming wordt verleend met de wijzigingen van de bijlage overeenkomstig artikel 28, lid 3, van het verdrag.

2.3. Het voorgaande neemt nochtans niet weg dat met toepassing van artikel 28, lid 3, van het verdrag wijzigingen in de bijlage bij het verdrag kunnen worden aangenomen waarmee het Vlaams Parlement het eventueel niet eens is. Om het Vlaams Parlement de mogelijkheid te bieden om aan de Vlaamse Regering duidelijk te maken dat zij het niet eens is met een bepaalde wijziging, zou het ontwerp het best worden aangevuld met een bepaling waarin voorzien wordt in de verplichting voor de Regering om elke goedgekeurde wijziging binnen een bepaalde termijn aan het Vlaams Parlement mee te delen.[7]

2.4. De voorafgaande instemming met zulke wijzigingen houdt geen afwijking in van de verplichting, voortvloeiend uit artikel 190 van de Grondwet en uit artikel 56 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen', om die wijzigingen bekend te maken in het Belgisch Staatsblad opdat ze in het interne recht ten volle uitwerking zouden kunnen hebben.[8]

3.1. Verschillende bepalingen van het verdrag voorzien in het sluiten van uitvoeringsafspraken, namelijk voor het vaststellen en het actualiseren van de lijst van bevoegde autoriteiten en ambtenaren (artikel 2, lid 2), voor het verlenen van een recht van toegang tot andere nationale registers (artikel 6, h)), voor de praktische modaliteiten van de samenwerking op grond van het verdrag (artikel 7), voor de praktische modaliteiten van de samenwerking en de toekenning van taken bij deelname aan een grensoverschrijdend optreden (artikel 10), voor het bepalen van het begin en het einde van het grensoverschrijdend optreden (artikel 19), voor het bepalen van het voorzitterschap en de werking van de stuurgroep wegvervoerinspectie (artikel 28, lid 3) en voor het bepalen van de lijst met namen en contactgegevens van de leden van de stuurgroep (bijlage, lid 3).

---

[6] *Voetnoot 37 uit het geciteerde advies*: Zie inzonderheid de adviezen waarnaar in de vorige voetnoot wordt verwezen.

[7] Hiertoe kan bijvoorbeeld inspiratie worden gezocht in de artikelen 3 en 4 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 25 april 2014 'houdende instemming met het Europees verdrag inzake het internationaal vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren (ADN), opgemaakt in Genève op 26 mei 2000, en met de geactualiseerde voorschriften ADN 2013'.

[8] Indien de uitvoeringsafspraak zou worden aangenomen in de vorm van een instrument dat onder het toepassingsgebied van artikel 23 van het verdrag 'tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie', gedaan te 's Gravenhage op 17 juni 2008 valt, zou de bekendmaking kunnen plaatsvinden in het Benelux Publicatieblad.

De uitvoeringsafspraken worden gemaakt door de bevoegde autoriteiten (artikel 26), dit zijn de autoriteiten die op het grondgebied van een partij op grond van de interne bevoegdheidsverdeling verantwoordelijk zijn voor het toezicht op en de handhaving van de regelgeving inzake wegvervoer van goederen en personen (artikel 2, lid 1, a)). Hieromtrent om nadere toelichting gevraagd, antwoordde de gemachtigde dat voor het Vlaamse Gewest het Agentschap Wegen en Verkeer[9] als bevoegde autoriteit zal optreden.

3.2. Zoals de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving heeft opgemerkt in advies 42.631/AV van 8 mei 2007 zijn dergelijke afspraken enkel toelaatbaar "[v]oor zover deze akkoorden alleen maar voorzien in de administratieve en technische uitvoering van een verdrag en ermee slechts beoogd wordt de rechten en verplichtingen die in het verdrag zelf reeds zijn opgenomen uitvoerbaar te maken".[10]

3.3. Hieromtrent om nadere toelichting gevraagd, antwoordde de gemachtigde:

> "Uitvoeringsafspraken zijn praktische afspraken.
>
> Zo zal in uitvoeringsafspraken bijvoorbeeld worden geregeld op welke wijze de communicatie in verband met de geplande acties zal verlopen.
>
> Ook zal concreet worden bepaald op welke tijdstippen de acties zullen gevoerd worden.
>
> Welke uitrusting bij de inspecties zal worden gebruikt zal eveneens worden geregeld."

en

> "Het is zeker niet de bedoeling dat uit de uitvoeringsafspraken nieuwe rechten of verplichtingen voor de burgers voortvloeien. Het gaat louter om praktische afspraken.
>
> Wanneer aan het verdrag uitvoering wordt gegeven, zal dit gebeuren in respect met de respectievelijke wetgeving van de verschillende partijen."

Deze verduidelijking dient te worden opgenomen in de memorie van toelichting.

De toelichting bij artikel 19 van het verdrag wordt eveneens het best aangepast (schrappen van de woorden "in zijn algemeenheid") om niet – ten onrechte – de indruk te wekken dat met de uitvoeringsafspraken een algemeen verbindende regeling zou worden beoogd.

4. Gevraagd om toelichting, werd door de gemachtigde verduidelijkt dat in lid 1 van de bij het verdrag gevoegde bijlage met een "vertegenwoordiger van het Koninkrijk België" een "vertegenwoordiger van de federale overheid" wordt bedoeld. In de toekomst moet er bij het sluiten van verdragen zorg voor worden gedragen om de termen "federale overheid" en "Koninkrijk België" niet door elkaar te halen. Internationaalrechtelijk heeft het "Koninkrijk België" immers verschillende organen waarvan de "federale overheid" er slechts één is, naast

---

[9] Het betreft het agentschap opgericht bij artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 oktober 2005 'tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Agentschap Wegen en Verkeer'.

[10] Adv.RvS 42.631/AV van 8 mei 2007 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 9 februari 2009 'houdende instemming met het Raamakkoord tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Franse Republiek betreffende de grensoverschrijdende samenwerking inzake gezondheidszorg, ondertekend te Moeskroen op 30 september 2005', *Parl.St.* Senaat 2007-08, nr. 4-912/1, (11) 15.

onder meer het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Als het de bedoeling is om in een verdrag specifieke rechten of plichten toe te kennen aan de "federale overheid" dan dient deze ook als dusdanig te worden aangewezen.

5. Zowel in het opschrift van het voorontwerp als in artikel 2 ervan, vervange men de woorden "tussen de inspectiediensten inzake wegvervoer, ondertekend te" door de woorden "inzake wegvervoerinspectie, gedaan te".

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS Pierre LIÉNARDY

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het Benelux-Verdrag
betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie,
gedaan te Luik op 3 oktober 2014

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:
1° het Benelux-Verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie, gedaan te Luik op 3 oktober 2014;
2° de wijzigingen van de bijlage overeenkomstig artikel 28, lid 3, van het Verdrag.

Brussel, 2 oktober 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken,
Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

BIJLAGE:

Tekst van het Benelux-Verdrag

TRAITE BENELUX RELATIF A LA COOPERATION TRANSFRONTALIERE EN MATIERE D'INSPECTION DU TRANSPORT ROUTIER

*

* *

BENELUX-VERDRAG BETREFFENDE GRENSOVERSCHRIJDENDE SAMENWERKING INZAKE WEGVERVOERINSPECTIE

BENELUX-VERDRAG BETREFFENDE GRENSOVERSCHRIJDENDE SAMENWERKING INZAKE WEGVERVOERINSPECTIE

Het Koninkrijk België, vertegenwoordigd door:

De Federale Regering,
De Vlaamse Regering,
De Waalse Regering,
De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Het Groothertogdom Luxemburg

en

Het Koninkrijk der Nederlanden,

hierna te noemen "de Verdragsluitende Partijen",

Gelet op artikel 6, tweede lid, onder f), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gezien artikel 3, tweede lid, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie, alsmede hoofdstuk 3.5 van het Gemeenschappelijk Werkprogramma 2013-2016,

Gezien Beschikking M (2013) 6 van het Benelux Comité van Ministers van 18 november 2013 betreffende grensoverschrijdende samenwerking tussen de inspectiediensten inzake wegvervoer,

Overwegende dat Verordening (EG) nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van Richtlijn 96/26/EG van de Raad, de bestuurlijke samenwerking tussen lidstaten en wederzijdse bijstand bepaalt,

Overwegende dat Richtlijn 2006/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 inzake minimumvoorwaarden voor de uitvoering van de Verordeningen (EEG) nr. 3820/85 en (EEG) nr. 3821/85 van de Raad betreffende voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer en tot intrekking van Richtlijn 88/599/EEG van de Raad, intracommunautaire contacten in de vorm van uitwisseling van gegevens, ervaringen en inlichtingen tussen de lidstaten aanmoedigt,

Overwegende dat Richtlijn 2000/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juni 2000 betreffende de technische controle langs de weg van bedrijfsvoertuigen die in de Gemeenschap deelnemen aan het verkeer, de lidstaten gelast elkaar wederzijds bijstand te verlenen voor de toepassing van die Richtlijn,

Overwegende dat Richtlijn 95/50/EG van de Raad van 6 oktober 1995 betreffende uniforme procedures voor de controle op het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg bepaalt dat lidstaten elkaar de nodige bijstand verlenen met het oog op de juiste toepassing van die Richtlijn,
Overwegende dat de artikelen 24 tot en met 26 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie samenwerking mogelijk maken tussen enerzijds de Benelux Unie en anderzijds derde staten en deelstaten en met name de staten, deelstaten en bestuurlijke entiteiten die grenzen aan de grondgebieden van de Benelux-landen,

Overwegende de reeds bestaande samenwerking in het kader van Euro Contrôle Route,

Overwegende dat het Europese wegvervoer, ook binnen de Benelux-landen, zich in hoog tempo internationaal ontwikkelt, niet alleen qua kwantiteit maar ook qua operationeel kader waarbinnen dit vervoer wordt uitgevoerd,

Overwegende dat ondanks de ontwikkeling van de Europese Unie tot interne markt, het toezicht op en de handhaving van de EU-regelgeving inzake wegvervoer een nationale aangelegenheid blijven, hetgeen leidt tot pluriformiteit binnen de uitvoering tussen de lidstaten, en dat dit haaks staat op de gewenste uniformiteit van het EU-acquis,

Overwegende dat grotere uniformiteit bij de uitvoering van de EU-wegvervoerregelgeving bewerkstelligd kan worden door nauwere samenwerking tussen de inspectiediensten binnen de Benelux en dat tot belangrijke kostenbesparingen, rendementsverhoging en schaalvoordelen gekomen kan worden door benutting van elkaars capaciteit, expertise en ervaring,

Zijn het volgende overeengekomen:

Hoofdstuk I
Doel, begripsomschrijvingen en verhouding tot andere regelingen

Artikel 1
Doel

Dit Verdrag beoogt:

a) de verdergaande harmonisatie van het toezicht op en de handhaving van de EU-regelgeving inzake wegvervoer van goederen en personen;

b) het benutten van schaalvoordelen op het terrein van capaciteit (personeel, middelen en materieel), expertise, ervaring en opleiding;

c) de grensoverschrijdende, wederzijdse bijstand van de inspectiediensten inzake wegvervoer en de modaliteiten ervan.

Artikel 2
Begripsomschrijvingen

1. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt verstaan onder:

a) bevoegde autoriteit: een autoriteit die op het grondgebied van een Verdragsluitende Partij op grond van de interne bevoegdheidsverdeling verantwoordelijk is voor het toezicht op en de handhaving van de regelgeving inzake wegvervoer van goederen en personen;

b) ambtenaar: de bevoegde ambtenaar aangeduid door middel van een in artikel 26 van dit Verdrag bedoelde uitvoeringsafspraak;

c) grensoverschrijdend optreden: het optreden van ambtenaren van een Verdragsluitende Partij op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Partij ter uitvoering van de doelstellingen bedoeld in artikel 1, onder c), van dit Verdrag;

d) grensoverschrijdende ambtenaar: een ambtenaar die grensoverschrijdend optreedt;

e) grensoverschrijdende inspectie-eenheid: een eenheid bestaande uit ambtenaren die in organisatorische en logistieke zin als één geheel grensoverschrijdend optreedt;

f) ontvangststaat: de Verdragsluitende Partij op wiens grondgebied een grensoverschrijdend optreden plaatsvindt;

g) zendstaat: de Verdragsluitende Partij waarvan grensoverschrijdende ambtenaren, grensoverschrijdende inspectie-eenheden of middelen en materieel afkomstig zijn;

h) verzoekende Verdragsluitende Partij: de Verdragsluitende Partij die een verzoek om grensoverschrijdend optreden of om het ter beschikking stellen van middelen en/of materieel doet;

i) aangezochte Verdragsluitende Partij: de Verdragsluitende Partij waaraan een verzoek als bedoeld onder g) is gericht;

j) toezicht: de werkzaamheden die door of namens de bevoegde autoriteiten worden verricht, zonder dat er een indicatie van overtreding is, om na te gaan of de toepasselijke voorschriften worden nageleefd;

k) handhaving: een gedragsbeïnvloedend optreden door de bevoegde autoriteit dat leidt of moet leiden tot de naleving van de toepasselijke voorschriften;

l) opsporing: een onderzoek dat geschiedt ter opheldering of ter voorkoming van een vermoedelijk gepleegd dan wel te plegen strafbaar feit en ter voorbereiding van een ter zake daarvan eventueel op te leggen strafrechtelijke sanctie.

2. Een lijst van bevoegde autoriteiten en ambtenaren wordt vastgesteld en geactualiseerd door middel van een in artikel 26 van dit Verdrag bedoelde uitvoeringsafspraak.

Artikel 3
Verhouding tot andere regelingen

Voor zover in dit Verdrag niet uitdrukkelijk anders is bepaald, geschiedt de samenwerking in het kader van het respectievelijke recht en de internationale verplichtingen van de Verdragsluitende Partijen.

Hoofdstuk II
De verdergaande harmonisatie van het toezicht op en de handhaving van de EU-wegvervoerregelgeving

Artikel 4
Harmonisatie

1. De Verdragsluitende Partijen streven naar een verdergaande harmonisatie van het toezicht op en de handhaving van de EU-wegvervoerregelgeving.

2. In de in artikel 27 van dit Verdrag genoemde actieplannen worden ter zake voorstellen opgenomen.

Artikel 5
Risicoclassificatiesystemen

De Verdragsluitende Partijen streven naar een onderlinge afstemming van hun risicoclassificatie-systemen zoals bedoeld in artikel 9 van Richtlijn 2006/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 inzake minimumvoorwaarden voor de uitvoering van de Verordeningen (EEG) nr. 3820/85 en (EEG) nr. 3821/85 van de Raad betreffende voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer en tot intrekking van Richtlijn 88/599/EEG van de Raad.

Hoofdstuk III
Het benutten van schaalvoordelen op het terrein van capaciteit (personeel, middelen en materieel), expertise, ervaring en opleiding

Artikel 6
Kennis, expertise, ervaring, opleiding, personeel, middelen en materieel

De Verdragsluitende Partijen ondersteunen de grensoverschrijdende samenwerking in het kader van dit Verdrag door:

a) de uitwisseling van informatie betreffende hun nationale wet- en regelgeving, hun toezicht- en handhavingsstructuren en hun toezicht- en handhavingspraktijk;

b) het verstrekken van een forum voor de uitwisseling van goede praktijken en ervaringen;

c) de organisatie van samenwerking op het vlak van opleidingen;

d) het onderling verlenen van technische en wetenschappelijke ondersteuning;

e) de uitwisseling van middelen en materieel;

f) het vooraf informeren van de andere Verdragsluitende Partijen bij de aanschaf van middelen en materieel die grensoverschrijdend gebruikt kunnen worden;

g) de uitwisseling van personeel;

h) het verlenen van een recht tot toegang in het kader van een grensoverschrijdend optreden aan de grensoverschrijdende ambtenaren van de andere Verdragsluitende Partijen tot de nationale elektronische registers die elke Verdragsluitende Partij bijhoudt overeenkomstig de artikelen 16 en 17 van Verordening (EG) nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van Richtlijn 96/26/EG van de Raad, alsmede tot andere nationale registers bepaald in een uitvoeringsafspraak zoals bedoeld in artikel 26 van dit Verdrag, met inachtneming van de op die registers van toepassing zijnde wetgeving inzake de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Artikel 7
Praktische modaliteiten van samenwerking

De praktische modaliteiten van de samenwerking op grond van dit Verdrag worden door de bevoegde autoriteiten geregeld door middel van uitvoeringsafspraken zoals bedoeld in artikel 26 van dit Verdrag.

Artikel 8
Middelen en materieel

1. De bevoegde autoriteit van de zendstaat kan op verzoek van de ontvangststaat middelen en materieel ter beschikking stellen. Bij de terbeschikkingstelling van de middelen en het materieel gaat een inventaris, die desgevraagd wordt voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van de ontvangststaat.

2. Bij het ter beschikking stellen van middelen en materieel staat de zendstaat in voor de noodzakelijke opleiding en toelichting ten behoeve van het gebruik van deze middelen en dit materieel.

3. De kosten ontstaan bij verlies of beschadiging van door een Verdragsluitende Partij ter beschikking gesteld materieel komen ten laste van die Verdragsluitende Partij.

Hoofdstuk IV
De grensoverschrijdende, wederzijdse bijstand van de inspectiediensten inzake wegvervoer en de modaliteiten ervan

Artikel 9
Grensoverschrijdend optreden

De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen kunnen, afhankelijk van hun operationele behoeften, een grensoverschrijdend optreden organiseren.

Artikel 10
Taken bij grensoverschrijdend optreden

De praktische modaliteiten van de samenwerking en de toekenning van taken bij deelname aan een grensoverschrijdend optreden worden door de bevoegde autoriteiten geregeld door middel van uitvoeringsafspraken zoals bedoeld in artikel 26 van dit Verdrag. Daarbij wordt bij de toekenning van taken rekening gehouden met eventueel tussen de ambtenaren bestaande verschillen in de bevoegdheden waarover zij op hun eigen grondgebied beschikken.

Artikel 11
Verzoek tot grensoverschrijdend optreden

1. Een grensoverschrijdend optreden is slechts mogelijk op verzoek. Het verzoek wordt schriftelijk of elektronisch door de bevoegde autoriteit van de verzoekende Verdragsluitende Partij gericht aan de bevoegde autoriteit van de aangezochte Verdragsluitende Partij. Het verzoek wordt ondertekend door de bevoegde autoriteit van de verzoekende Verdragsluitende Partij. In geval van een elektronisch verzoek is een ondertekening met een elektronische handtekening vereist.

2. Het verzoek bevat een omschrijving van de aard van het gewenste grensoverschrijdend optreden, alsmede van het operationele nut van dit optreden.

3. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Verdragsluitende Partij neemt onverwijld een beslissing betreffende het verzoek. Van die beslissing wordt zo spoedig mogelijk maar in ieder geval ten laatste een week voor het beoogde grensoverschrijdend optreden schriftelijk of elektronisch mededeling gedaan aan de bevoegde autoriteit van de verzoekende Verdragsluitende Partij. De beslissing wordt ondertekend door de aangezochte Verdragsluitende Partij. In geval van een elektronische beslissing is een ondertekening met een elektronische handtekening vereist.

Artikel 12
Informatieplicht

1. De grensoverschrijdende ambtenaar wordt onverwijld in het bezit gesteld van een afschrift van de beslissing bedoeld in artikel 11, derde lid, van dit Verdrag.

2. De grensoverschrijdende ambtenaar is in het bezit van een inventaris van desgevallend meegevoerde middelen en materieel, zoals vastgesteld door de bevoegde autoriteit. Hij legt deze inventaris desgevraagd voor aan de daartoe bevoegde autoriteit van de ontvangststaat.

Artikel 13
Gebruik van dwangmiddelen

Tijdens een grensoverschrijdend optreden mogen de ambtenaren de tot de basisuitrusting in de zendstaat behorende individuele materiële dwangmiddelen vervoeren, meevoeren of dragen, mits deze zijn toegestaan door de ontvangststaat. Deze dwangmiddelen mogen alleen worden gebruikt met inachtneming van de wetgeving toepasselijk in de ontvangststaat.

Artikel 14
Vertrouwelijkheid

Voor de grensoverschrijdende ambtenaar, de grensoverschrijdende inspectie-eenheid en de bevoegde autoriteit van de zendstaat gelden dezelfde regels inzake vertrouwelijkheid als die welke gelden voor de ambtenaren en bevoegde autoriteiten van de ontvangststaat.

Hoofdstuk V
Algemene bepalingen betreffende grensoverschrijdend optreden

Artikel 15
Toepasselijk recht en procedures

1. De ambtenaar treedt tijdens het grensoverschrijdend optreden op in overeenstemming met het in de ontvangststaat geldende recht.

2. Een grensoverschrijdend optreden wordt uitgevoerd volgens de wettelijke procedures van de ontvangststaat.

Artikel 16
Gezag

Gedurende het grensoverschrijdend optreden is de grensoverschrijdende ambtenaar gehouden de aanwijzingen van de betreffende bevoegde autoriteiten en de bevelen van de betreffende leidinggevende van de ontvangststaat op te volgen.

Artikel 17
Identificatie

De grensoverschrijdende ambtenaar is te allen tijde in staat zijn officiële functie aan te tonen, door middel van een legitimatiebewijs dat aan hem is verstrekt in de zendstaat.

Artikel 18
Uiterlijke herkenbaarheid

1. De grensoverschrijdende ambtenaar is als zodanig uiterlijk herkenbaar door het dragen van dienstkledij of herkenningstekens die wijzen op het grensoverschrijdend karakter van het optreden.

2. Tijdens een grensoverschrijdend optreden zijn aan het voertuig dat wordt gebruikt door een grensoverschrijdende ambtenaar voorzieningen aangebracht die wijzen op het grensoverschrijdend karakter van het optreden.

3. De voorgaande leden zijn niet van toepassing indien dit gezien de aard van het grensoverschrijdend optreden van inspectiediensten inzake wegvervoer noodzakelijk is.

Artikel 19
Overname en beëindiging

1. Het begin en het einde van het grensoverschrijdend optreden worden vastgesteld in een uitvoeringsafspraak zoals bedoeld in artikel 26 van dit Verdrag.

2. In uitzonderlijke gevallen kan de bevoegde autoriteit van de ontvangststaat het grensoverschrijdend optreden overnemen, zo nodig in afwijking van de in het eerste lid genoemde uitvoeringsafspraak. Het grensoverschrijdend optreden wordt beëindigd zodra de bevoegde autoriteit van de ontvangststaat kennis geeft van deze overname.

Artikel 20
Verslag

De grensoverschrijdende ambtenaar of de leidinggevende van een grensoverschrijdende inspectie-eenheid, doet na elk grensoverschrijdend optreden verslag van dit optreden aan de bevoegde autoriteiten van de ontvangststaat.

Artikel 21
Hulpverlening

Een ontvangststaat is jegens de grensoverschrijdende ambtenaren van de zendstaat tijdens het grensoverschrijdend optreden verplicht tot dezelfde bescherming en hulpverlening als jegens de eigen ambtenaren.

Hoofdstuk VI
Bepalingen betreffende de burgerrechtelijke en strafrechtelijke aansprakelijkheid en betreffende de kosten

Artikel 22
Strafrechtelijke aansprakelijkheid

In het kader van de taken vallende onder de toepassing van dit Verdrag worden de ambtenaren van de zendstaat met ambtenaren van de ontvangststaat gelijkgesteld, voor wat betreft de strafbare feiten die tegen of door hen mochten worden begaan, tenzij de Verdragsluitende Partijen anders overeenkomen.

Artikel 23
Burgerrechtelijke aansprakelijkheid

1. Verbintenissen uit onrechtmatige daad begaan door een ambtenaar van de zendstaat tijdens een grensoverschrijdend optreden, worden beheerst door het recht van de ontvangststaat.

2. In het geval van een grensoverschrijdend optreden, komt de vergoeding van schade toegebracht door een ambtenaar van de zendstaat op het grondgebied van de ontvangststaat ten laste van de zendstaat. In dergelijk geval vergoedt de ontvangststaat de door de benadeelden of hun rechthebbenden geleden schade op de wijze waarop zij daartoe gehouden zou zijn, indien de schade door haar eigen ambtenaren zou zijn aangebracht. De zendstaat betaalt vervolgens de ontvangststaat het volledige bedrag terug dat deze aan de benadeelden of hun rechthebbenden heeft uitgekeerd.

Artikel 24
Arbeidsrelatie

De rechten en verplichtingen die voorvloeien uit de arbeidsrelatie van de grensoverschrijdende ambtenaar in de zendstaat, blijven tijdens het grensoverschrijdend optreden onverkort van kracht. Hieronder worden mede verstaan de rechten en verplichtingen op het gebied van burgerrechtelijke aansprakelijkheid.

Artikel 25
Kosten van het grensoverschrijdend optreden

Elke Verdragsluitende Partij draagt de kosten met betrekking tot de eigen deelname aan een grensoverschrijdend optreden, tenzij anders overeengekomen.

Hoofdstuk VII
Uitvoeringsafspraken en actieplannen

Artikel 26
Uitvoeringsafspraken

De bevoegde autoriteiten maken op basis van en in het kader van dit Verdrag afspraken met betrekking tot de uitvoeringsmodaliteiten.

Artikel 27
Actieplannen

1. De in artikel 28 genoemde stuurgroep stelt periodieke actieplannen ter uitvoering van dit Verdrag vast en stuurt deze toe aan de regeringen van de Verdragsluitende Partijen.

2. De in artikel 28 genoemde stuurgroep rapporteert jaarlijks aan de regeringen van de Verdragsluitende Partijen over de uitvoering van de in het eerste lid genoemde actieplannen.

Artikel 28
Stuurgroep wegvervoerinspectie

1. Een stuurgroep wegvervoerinspectie, waarin alle Verdragsluitende Partijen vertegenwoordigd zijn, wordt ingesteld.

2. De samenstelling van de in het eerste lid genoemde stuurgroep is vastgesteld in de bijlage bij dit Verdrag.

3. Het voorzitterschap, de werking en de te volgen procedure tot wijziging van de samenstelling van de in het eerste lid genoemde stuurgroep worden bepaald in een uitvoeringsafspraak zoals bedoeld in artikel 26 van dit Verdrag.

Hoofdstuk VIII
Slotbepalingen

Artikel 29
Geschillenbeslechting

1. De Verdragsluitende Partijen werken samen bij kwesties, omtrent de interpretatie of toepassing van dit Verdrag.

2. Hiertoe wordt een commissie van deskundigen ingesteld, bestaande uit vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen.

3. Indien nodig komt de commissie van deskundigen op verzoek van een van de Verdragsluitende Partijen bijeen.

4. Geschillen betreffende de interpretatie of toepassing van dit Verdrag waarover de commissie van deskundigen geen overeenstemming kan bereiken worden bij wege van overleg tussen de regeringen van de Verdragsluitende Partijen beslecht.

Artikel 30
Toepassing van het Verdrag

De Verdragsluitende Partijen treffen de maatregelen welke nodig zijn voor de toepassing van dit Verdrag.

Artikel 31
Uitwisseling van informatie

De Verdragsluitende Partijen ontwikkelen gezamenlijk een mechanisme voor de uitwisseling van informatie en evaluaties op het gebied van de controle van het wegvervoer bij toepassing van dit Verdrag, in strikte overeenstemming met de geldende voorschriften betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Artikel 32
Evaluatie

Uiterlijk drie jaren na de inwerkingtreding van dit Verdrag evalueren de Verdragsluitende Partijen de werking en effectiviteit ervan.

Artikel 33
Territoriaal toepassingsgebied

Onverminderd artikel 35 van dit Verdrag, is dit Verdrag van toepassing op het grondgebied van het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden in Europa.

Artikel 34
Bekrachtiging en inwerkingtreding

1. De Secretaris-generaal van de Benelux Unie is depositaris van dit Verdrag, waarvan hij een eensluidend afschrift aan elke Verdragsluitende Partij doet toekomen.

2. Dit Verdrag wordt bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd door de Verdragsluitende Partijen.

3. De Verdragsluitende Partijen leggen hun akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring neer bij de depositaris.

4. De depositaris brengt de Verdragsluitende Partijen op de hoogte van de neerlegging van de akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.

5. Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgend op de neerlegging van de laatste akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.

6. De depositaris stelt de Verdragsluitende Partijen op de hoogte van de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag.

Artikel 35
Toetreding derde landen en deelstaten

Het staat derde landen en, indien zij verdragsluitende bevoegdheid hebben, deelstaten vrij toe te treden tot dit Verdrag door de neerlegging van een akte van toetreding bij de depositaris. Voor toetredende landen of deelstaten treedt het Verdrag in werking op de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum van neerlegging van de akte van toetreding en ten vroegste op de dag van inwerkingtreding van het Verdrag overeenkomstig het vijfde lid van artikel 34 van dit Verdrag. De depositaris brengt de Verdragsluitende Partijen op de hoogte van de neerlegging van de akte van toetreding en van de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag voor het toetredende land of de toetredende deelstaat.

Artikel 36
Opzegging

Dit Verdrag kan door elke Verdragsluitende Partij te allen tijde worden opgezegd door de neerlegging van een schriftelijke verklaring bij de depositaris. De opzegging wordt zes maanden na de neerlegging van deze schriftelijke verklaring van kracht. Het Verdrag blijft in werking tussen de overige Verdragsluitende Partijen. De depositaris brengt de Verdragsluitende Partijen op de hoogte van de neerlegging van dergelijke verklaring.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend en voorzien van hun zegel.

GEDAAN te Luik, op 3 oktober 2014, in één exemplaar, in de Nederlandse en Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België, vertegenwoordigd door:

De Federale Regering:

De Vlaamse Regering:

De Waalse Regering:

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering:

Voor het Groothertogdom Luxemburg:

Voor het Koninkrijk der Nederlanden:

BIJLAGE

Samenstelling van de stuurgroep wegvervoerinspectie

1. De stuurgroep wegvervoerinspectie ingesteld krachtens artikel 28 van dit Verdrag is samengesteld uit ten minste één vertegenwoordiger van het Koninkrijk België, van Vlaamse Gewest, van het Waalse Gewest, van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, van het Groothertogdom Luxemburg en van het Koninkrijk der Nederlanden.

2. De leden van de stuurgroep zijn werkzaam in een overheidsdienst bevoegd voor wegvervoerinspectie en omvatten, voor elk der Verdragsluitende Partijen, ten minste één vertegenwoordiger die binnen de betrokken overheidsdienst ten minste de functie van directeur, dan wel een leidinggevende functie van een vergelijkbaar niveau, vervult.

3. Een lijst met de namen en contactgegevens van de leden van de stuurgroep wordt vastgesteld door middel van een uitvoeringsafspraak zoals bedoeld in artikel 26 van dit Verdrag.